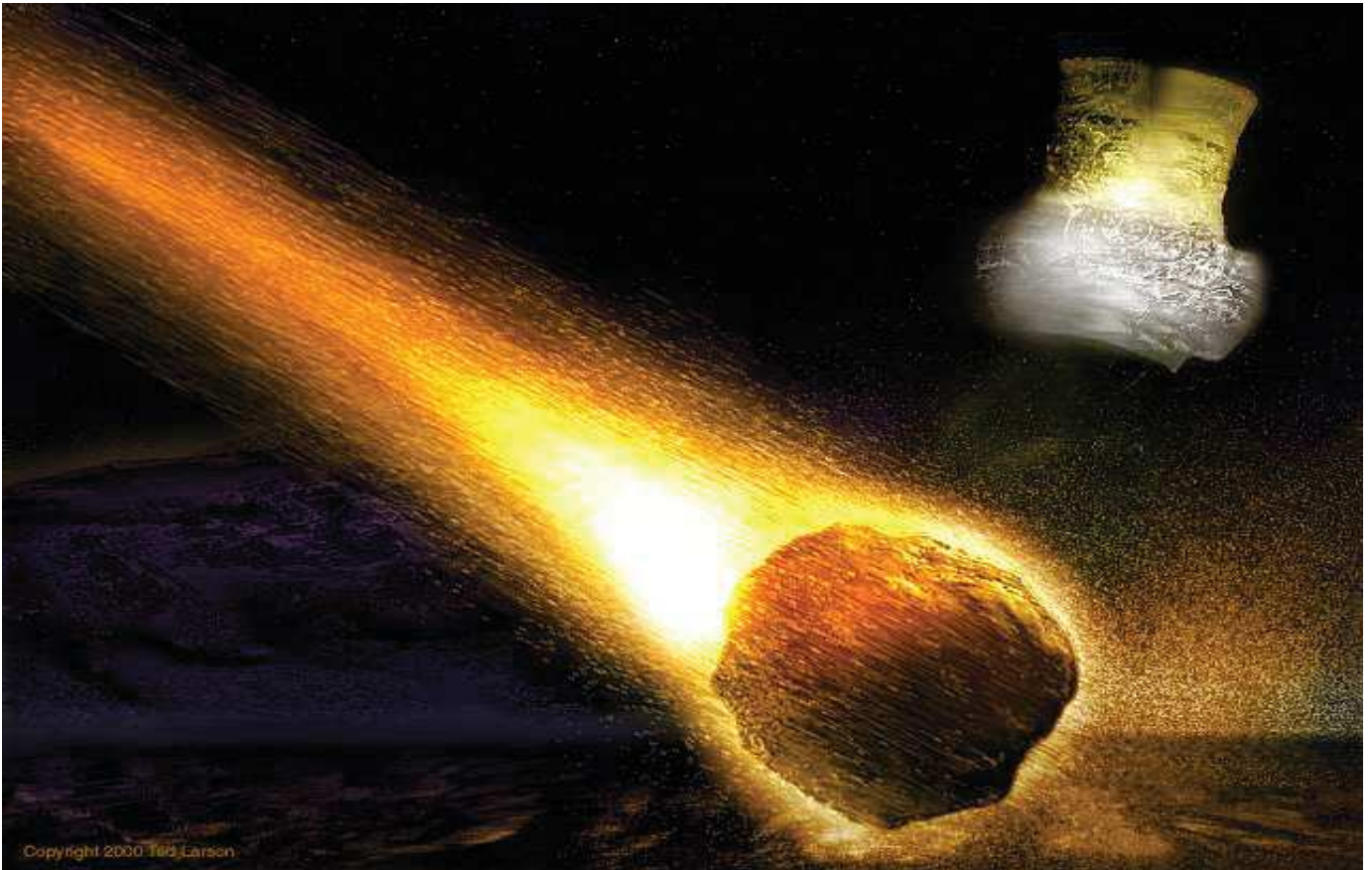

Daniël

‘vers voor vers’ UITLEG

Daniël 2:34-35 en 44-45:

“Hier keek u naar, totdat er, niet door mensenhanden, EEN STEEN werd afgehouden. Die TROF DAT BEELD (uit Nebukadnezar’s droom) aan zijn voeten van ijzer en leem, EN VERBRIJZELDE DIE... Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg (zijnde de Bruid/Bruidsgemeente van het Lam van God) en vulde de hele aarde.” ...

“In de dagen van die koningen (ofwel: de regeringsleiders, die over Europa heersen in de antichristelijke tijd) zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere (aardse) koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen,... De grote God heeft de koning laten weten wat er hierna geschieden zal. De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.”

Een studie van CJH Theys
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van www.eindtijdbode.nl):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is weinig gewijzigd. Wel is er soms – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype.

De 2de droom van Nebukadnezar

God bemoeide Zich met koning Nebukadnezar

Vers 1-3, “Koning Nebukadnezar aan alle volken, natiën en talen die op de hele aarde wonen: Moge uw vrede toenemen. Het behaagt mij (Nebukadnezar) de tekenen en wonderen die de allerhoogste God aan mij gedaan heeft, te kennen te geven. Hoe groot zijn Zijn tekenen en hoe machtig Zijn wonderen! **Zijn Koninkrijk is een eeuwig Koninkrijk en Zijn heerschappij is van generatie op generatie.**”

In deze boodschap, die Nebukadnezar richt tot alle ingezetenen van zijn rijk, getuigt hij van Gods grootheid. Ook uit hij een profetie met de woorden: “Zijn Koninkrijk is een eeuwig Koninkrijk!” Hij had als heidens koning geen notie van het Raadsplan van God, maar hier sprak hij een woord, dat in Gods Bijbel opgetekend is (zie Dan. 7:27, een visioen van God aan Daniël). Hij kon dit alleen hebben laten schrijven, omdat de Geest van God hem duidelijk had gemaakt, dat God een eeuwig Koninkrijk heeft. Een heidense koning profeteert hier van het 1000-jarig Vrederijk, dat straks door ons wordt verwacht. Hoe wonderbaar, dat de Geest van God zo kan werken. **Gods Geest werkt aan een ieder, aan Wie Hij werken wil.**

Natuurlijk is het zó, dat als wij ons willens en wetens tegen God BLIJVEN verzetten, de Geest van God in ons leven uitgeblust wordt! Als wij niet bewust rebelleren tegen God, zal Zijn Geest genadig zijn; zelfs voor de kannibalen in de binnenlanden van Australië en Nieuw Guinea (West Irian). Hij is niet alleen een God voor u en mij, of voor een bepaald volk of ras. Ook wordt Zijn Heilige Geest niet slechts gegeven aan enkelingen of aan een bepaald volk of ras, maar aan geheel het mensdom.

- “Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte (Petrus sprak tot Joden en Jodengenoten¹) en voor uw kinderen (dat waren nog Joden, ofwel: Joodse nakomelingen) en voor allen die veraf zijn, **zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal** (uit de overige, heidense volken, waaruit ook wij² voortgekomen zijn).” (Hand. 2:38-39)

Deze teksten en nog vele andere uit Gods Woord manen ons tot voorzichtigheid in ons oordeel, opdat wij niet te vlug zouden zeggen: “Met deze of gene heeft de Geest van God geen bemoeienis.”

Vele ouders zeggen: “Mijn kind is nog te klein voor de samenkomst.” Hoe weet u hoe en wanneer de Geest van God werkt? Wij lezen in Johannes 3:8 dat wij niet eens weten vanwaar de wind komt en waarheen hij blaast. Wij zien pas dat er wind is, als de molenwieken draaien of als wij hem langs ons heen voelen strijken. Ook Gods Geest kunnen wij niet zien of eerder opmerken of Hij moet aan een ziel werken; dan weten wij dat de Geest van God in ons midden is en werkzaam is. **Brengt daarom uw gehele gezin in de samenkomst.** God kan allen gebruiken!

Lees in het boek Exodus met hoeveel dingen de Israëlieten uit Egypte getrokken waren. God had dit alles wonderbaar voor Zijn tabernakel³ kunnen gebruiken. **Pas als wij de Geest van Christus hebben, worden wij bekwaam gemaakt om Hem in Zijn doen en laten te begrijpen.** Laten wij niet onverschillig voorbijgaan aan Gods wil, want er is een zegen weggelegd voor hen, die acht willen slaan op wat God in hun leven doet en zegt.

De droom die Nebukadnezar kreeg

Vers 4-18, “Ik, Nebukadnezar, leefde zorgeloos (SV: gerust) in mijn huis en in welstand (SV: groenende) in mijn paleis. Ik zag echter een droom die mij bevreesd maakte, en de gedachten die ik op mijn bed kreeg en de visioenen die mij voor ogen kwamen, verschrikten mij. Daarom werd door mij bevel gegeven al de wijzen van Babel bij mij te brengen, opdat zij mij de uitleg van de droom zouden laten weten. Toen traden de magiërs, de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers binnen (SV: Toen kwamen in de tovenaars, de sterrenkijkers), de Chaldeeën en de waarzeggers, en ik vertelde de droom in hun tegenwoordigheid, maar zij konden mij de uitleg ervan niet laten weten. Totdat ten slotte Daniël – zijn (Babylonische) naam is Beltsazar, naar de naam van mijn god – bij mij binnentrad, in wie ook de geest van de heilige goden is. Ik vertelde in tegenwoordigheid van hem de droom: Beltsazar, hoofd van

¹ Jodengenoten = proselieten = Dit zijn bekeerlingen tot het Jodendom. (noot AK)

² Bij dit “wij” wil ik graag een opmerking plaatsen. De schrijver schrijft het vanuit zijn situatie, en hij kwam uit Nederlands Indië (het huidige Indonesië), maar voor sommigen van “ons westerlingen” kan onderstaande van toepassing zijn:

Er is een verschil tussen Israël en het Jodendom. Wij willen dit in het kort proberen uit te leggen. In eerste instantie bestaat het volk van Israël uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het “huis van Israël” en het “huis van Juda” (de zgn. Joden). **Het “huis van Israël”** (ook wel Efraïm-Israël genoemd) **is het 10-stammenrijk** dat in de loop van de geschiedenis, door de Assyrische ballingschap, weggevoerd werd uit het beloofde land Kanaän/Palestina. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij, tot op heden, in het “verborgen” wonen. Het zijn vooral de zgn. “christelijke” landen in Noordwest-Europa en de landen, waar velen uit Noordwest-Europa later naar toe zijn geëmigreerd, zoals Amerika, Canada, Zuid-Afrika en Australië. **Het “huis van Juda” is het 2-stammenrijk**, namelijk het volk van Juda, Benjamin en Levi, dat in de dagen van Jezus rondwandeling op aarde in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. (Het huis van) Juda, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (Rom. 11:25).

• Zie eventueel op onze website het artikel “**ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëlitische identiteit van ALLE 12 stammen**” van A. Klein. (noot AK)

³ Als u meer wilt weten over de diep-geestelijke betekenis van de Israëlitische Tabernakel (en al de verschillende objecten) kunnen wij u de studies “**Christus in de Tabernakel**” van CJH Theys en/of “**De Tabernakel van Israël**” (*Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe*) van E. van den Worm aanbevelen. Zie onze website. (noot AK)

de magiërs (SV: tovenaars), aangezien ik weet dat de geest van de heilige goden in u is en dat geen enkele verborgenheid voor u te moeilijk is, vertel mij de visioenen (SV: gezichten) van mijn droom, die ik gezien heb, te weten de uitleg ervan. De visioenen nu die mij op mijn bed voor ogen kwamen, waren deze: Ik keek toe, en zie, een boom, midden op de aarde, groot was zijn hoogte. De boom werd groot en sterk, zijn hoogte reikte tot de hemel en hij was te zien tot aan het einde van heel de aarde. Zijn loof was prachtig en zijn vruchten waren talrijk, er zat voedsel aan voor allen. Onder hem vonden de dieren van het veld schaduw en de vogels in de lucht verbleven in zijn takken. Alle vlees werd door hem gevoed. In de visioenen die mij op mijn bed voor ogen kwamen, keek ik toe, en zie, een wachter, namelijk een heilige, daalde neer uit de hemel. Hij riep met kracht en zei het volgende: Houw die boom om, kap zijn takken, stroop zijn loof af, verstrooi zijn vruchten, zodat de dieren er vanonder wegvluchten en de vogels van zijn takken. Maar laat de stam met zijn wortels in de aarde, en wel in een ijzeren en bronzen (SV: koperen) band, in het jonge gras van het veld. Laat hem bevochtigd worden door de dauw van de hemel en laat zijn deel, samen met de dieren, in het gras van de aarde zijn. Laat zijn hart worden veranderd, zodat het niet meer dat van een mens is, laat hem (Nebukadnezar) het hart van een dier worden gegeven. Laten er 7 tijden over hem voorbijgaan. Dit bevel berust op het besluit van de wachters en dit verzoek op het woord van de heiligen, opdat de levenden erkennen dat de Allerhoogste Heerser is (SV: heerschappij heeft) over het koninkschap (SV: de koninkrijken) van mensen, en dat geeft aan wie Hij wil, en daarover zelfs de laagste onder de mensen aanstelt. Deze droom heb ik, koning Nebukadnezar, gezien. En u, Beltsazar, vertel de uitleg ervan, omdat geen van al de wijzen van mijn koninkrijk die uitleg ervan heeft kunnen laten weten. U bent er wel toe in staat, want de geest van de heilige goden is in u.”

De rust van Nebukadnezar en die van de Here

Nebukadnezar kende rust in zijn huis; ook was hij “groenende” (SV), dit is: voorspoedig. Hij kende dus de rust en voorspoed die de wereld hem als koning geven kon. Maar deze “rust” was maar tijdelijk, want hij bekende eerlijk, dat de droom en de (nacht)gezichten, die hij kreeg, hem zó beroerden dat hij nadien geen rust meer kende. Zó is de wereldse “rust”, die afhankelijk is van omstandigheden.

De rust die Christus geeft, is een BLIJVENDE rust

- “Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en **Ik zal u rust geven.** Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.” (Matth. 11:28-29)

Menselijke rust verkeert dikwijls in onrust, omdat de mens problemen schept. God maakt geen problemen, God verzoekt niemand. De mens brengt zichzelf in de verzoeking door zijn begeerten. Als u graag wandelt langs de grote modemagazijnen, “ziet” u altijd wel iets dat u graag wil hebben. U gaat dan “begeren” en u brengt uzelf in verzoeking, terwijl u vergeet uzelf af te vragen: “Heb ik dat soms al?”

De rust die God Zijn kinderen geeft wordt niet verstoord. Bewaart deze rust! Velen getuigen deze wonderbare rust te bezitten, maar het minste of geringste doet hen al onrustig worden. Als wij niet IN Christus geworteld zijn en Gods Woord niet blijvend in ons hebben, zullen wij bezwijken. Willen wij volharden tot het einde, dan moeten wij Gods belofte vasthouden en ons daaraan opstrekken. Dan hoeven wij niets te vrezen. Geloof en twijfel, geloof en vrees, staan lijnrecht tegenover elkaar. Bewaar uzelf liever in de liefde van God, dan ervaart u Zijn rust als een rivier!

Nebukadnezar kende een gerustheid van de zelfgenoegzame mens, die er zich van bewust is zijn menselijk doel te hebben bereikt, en in zelfgerechtigheid leeft. Was hij niet de koning van het machtige Babel?

Vele leidinggevende arbeiders van de Here zien zichzelf eveneens nog centraal (d.i. staan nog te vaak zelf in het middelpunt) en zien niet in dat het juist om Christus gaat en dat het omwille van Christus is dat God hun Zijn goedertierenheid doet smaken en Zich met hen bemoeit.

De 3 Hebreeuwse mannen uit het vorige hoofdstuk (zie Daniël 3 + uitleg) leefden werkelijk in de rust. Zelfs het bevel van Nebukadnezar en zijn dreigementen konden hun rust niet verstoren. Zij lieten zich niet door hem in de war brengen. Zij wisten dat zij kinderen waren van de Koning der koningen en kwamen zegevierend uit de oven!

De wijsheid van God en die van de mensen

Al de wijzen van Babel konden met hun wereldwijsheid Nebukadnezars droom niet uitleggen. De Geest van God gebruikte door middel van die beelden uit die droom, door middel van die “nachtgezichten”, Zijn eigen taal, Zijn eigen code, die zij niet verstonden.

- “Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.” (1 Kor. 2:11b)

U begrijpt nu waarom die wijzen aan Nebukadnezars hof absoluut onbekwaam waren om die droom uit te leggen. Gods wijsheid vinden wij in de Bijbel aangeduid met “alwetendheid” (zie 1 Sam. 2:3, SV). Mensen kunnen op hun terrein véél weten, en doen dan méér dan menigeen. Maar ook deze bekwaamheid van de mens is slechts betrekkelijk, want God kan ook hier Zijn begrenzing stellen. Wanneer zo’n mens bijvoorbeeld aderverkalking krijgt, wordt hij vanzelf vergeetachtig. God heeft vele wegen om een mens in zijn eigenwillige loopbaan te stuiten, indien Hij dit nodig acht. Maar Daniël gaf Hij verstand in allerlei visioenen en dromen. Daarvandaan dat Daniël de enige man aan Nebukadnezars hof was, die Gods aankondiging aangaande Zijn oordeel over deze koning kon verstaan en doorgeven.

Ook Nebukadnezar wist van deze bekwaamheid van Daniël af, die hem immers zijn 1ste droom ook had geopenbaard, en verklaard (zie Daniël hoofdstuk 2 + uitleg). Daniël had volgens Nebukadnezar “de geest van de heilige goden in zich” (zie Dan. 4:8+18). Als Daniël nog gevoelig was geweest voor een “pluim”, was hij zo trots als een pauw geworden. Maar Daniël kende zijn grote afhankelijkheid van God. Hoe hoog hij ook geklommen was, hij wist, dat alles genade van God was. Waarom kon hij blijven leven in dit besef? Hij boog 3 maal daags zijn knieën in gebed in de richting van Jeruzalem; **hij zorgde voor een telkens hernieuwd contact met zijn Heer en God.** U kunt niet over-

al tijdens uw dagelijks werk knielen, maar diep in uw hart kunt u gemeenschap met Hem hebben. God vraagt wijsheid van ons, ook in dit opzicht.

Een soortgelijk getuigenis als Daniël van Nebukadnezar gekregen had, heeft een andere heidense vorst gegeven van een ander kind van God, namelijk van Jozef. Farao zei: *“Zouden wij ooit iemand kunnen vinden als deze man, in wie de Geest van God is?”* (Gen. 41:38b). Toch zocht Nebukadnezar zijn toevlucht eerst bij de wijsheid der wereldlingen, omdat hijzelf een wereldling was. Uiteindelijk kwam hij toch bij de man, tot wie hij zich wenden moest. Glorie voor God!

Als ook wij het besef zouden hebben, wát en Wie wij in de doop met de Heilige Geest⁴ ontvangen hebben, zou dit ons ervan weerhouden om maar lukraak te handelen en te leven. De kardinale fout van vele vervulde Pinksterkinderen is hun eigenwillige doen en leven, terwijl zij – zó doende – dan bidden: *“Here, wilt U dit alstublieft maar zegenen!”* Moet het niet andersom? Hebben wij niet te doen en te leven naar **Zijn WIL**, die Hij ons elke dag in het hart legt? Zó doende hoeven wij niet eens om zegen te bidden, want die IS er! Tegenwoordig ziet men Pinksterkinderen die zelfs meer een MENS gehoorzamen dan God! De apostelen waren aan God meer gehoorzaam. Praktiseer dit, oefen u hierin! **Wie met God te rade gaat, komt niet bedrogen uit en komt niet voor teleurstellingen te staan.**

De uitleg van Nebukadnezars droom

Vers 19, *“Toen stond Daniël – zijn (Babylonische) naam is Beltsazar – een ogenblik verbijsterd (SV: Toen ontzette zich Daniel ... bij een uur lang). Zijn gedachten verschrekten (SV: beroerden) hem. De koning antwoordde en zei: Beltsazar, laten de droom en de uitleg ervan u niet verschrikken. Beltsazar (=Daniël) antwoordde en zei: Mijn heer, moge de droom overkomen wie u haten en de uitleg ervan uw tegenstanders.”*

Daniël, beseffend welke rampspoed van Godswege spoedig over koning Nebukadnezar komen zou, was wel een uur lang in een ontroering bevangen (= hij was erg aangedaan). Hij had jarenlang om moeten gaan met deze koning als zijn raadgever in vele zaken en hij mocht hem graag lijden (= hij vond hem wel aardig), ondanks zijn vele tekortkomingen. Pas na ongeveer een uur was hij bij zinnen en kon hij, Daniël, gelaten en kalm Gods oordeel over de koning aan hem verkondigen en hem zijn welgemeende raad meegeven.

Vers 20-22, *“De boom die u gezien hebt – hij was groot en sterk geworden, zijn hoogte reikte tot aan de hemel en hij was te zien over heel de aarde, zijn loof was prachtig en zijn vruchten talrijk, er zat voedsel aan voor allen, de dieren van het veld verbleven eronder en de vogels in de lucht nestelden in zijn takken – dat bent u, o koning, u die groot en sterk bent geworden. Want uw grootheid is zo toegenomen dat zij reikt tot de hemel, en uw heerschappij reikt tot het einde van de aarde.”*

In de taal van de Geest wordt met een *“boom”* een mens bedoeld; in dit geval Nebukadnezar zèlf. U herinnert zich dat de blinde, van wie de ogen door Jezus werden geopend, de mensen als *“bomen”* zag (zie Mark. 8:24). Jezus leerde: *“aan de vrucht wordt de boom gekend”* (Matth. 12:33b).

In dit beeld van deze boom zegt God van de mens Nebukadnezar, hoe groot hij wel was. God noemde hem *“een boom in het midden van de aarde”* (zie Dan. 4:10, SV). God gebruikt in Zijn Woord vele malen de plaatsaanduiding *“in het midden van”* en bedoelt er *“de meest belangrijke plaats”* mee. Er stonden 3 kruisen op Golgotha's heuveltop. De middelste was die van het Lam van God. Het ging daar om Hem; in het midden stond het voornaamste kruis. Er was in die dagen (van Daniël), met andere woorden, geen groter vorst dan Nebukadnezar. Immers hij was het hoofd van dat beeld uit de (1ste) droom, die God hem gaf (zie Daniël hoofdstuk 2). *“Zijn hoogte reikte tot aan de hemel”* (Dan. 4:20b). Dit is in harmonie met Nebukadnezars eigen getuigenis, want hij liet verkondigen over *“de tekenen en wonderen, die de allerhoogste God aan mij (koning Nebukadnezar) gedaan heeft”* (zie Dan. 4:2). God drukt hiermee uit, welke bemoeienis Hij met die *“grote boom”* had. Ook werd *“die boom”* gezien *“over heel de aarde”*; dit wil zeggen: iedereen kende Nebukadnezar; zijn heerschappij was een WERELDheerschappij.

Vers 23-26, *“Dat nu de koning een wachter, namelijk een heilige, heeft zien neerdalen uit de hemel, die zei: Houw deze boom om, vernietig hem, maar laat de stam met zijn wortels in de aarde, en wel in een ijeren en bronzen band, in het jonge gras van het veld; laat hem bevochtigd worden door de dauw van de hemel en laat zijn deel met de dieren van het veld zijn, totdat er 7 tijden over hem voorbij zijn gegaan – dit is de uitleg ervan, o koning, en het is een besluit van de Allerhoogste dat mijn heer de koning overkomt: Men zal u namelijk uit de mensenwereld verstiten, en u zult uw verblijf hebben bij de dieren van het veld. Men zal u gras te eten geven, zoals aan runderen, en u zult bevochtigd worden door de dauw van de hemel. Zeven tijden zullen over u voorbijgaan, totdat u erkent dat de Allerhoogste Heerser is over het koningschap (SV: dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken) van de mensen en dat geeft aan wie Hij wil. Dat er ook gezegd is dat men de stam met de wortels van de boom moest laten staan – uw koningschap zal bestendig zijn nadat u erkent zult hebben dat de God van de hemel de Heerser is.”*

In deze verzen wordt door Daniël het oordeel van God over koning Nebukadnezar herhaald, dat wij (ook al) in de verzen 13 t/m 17 gelezen hebben.

Opeens zag Nebukadnezar die engel (*“een heilige”* – zie vers 13+23) van God afdalen... die met grote kracht het bevel van God uitriep. Hier was het geen verzoek; het was een bevel: *“Dit bevel berust op het besluit van de wachters en dit verzoek op het woord van de heiligen”* (Dan.4: 17a); met andere woorden, deze zaak was een vast besluit van de Allerhoogste. **Het was een decreet, uitgaande van de God des hemels.** Niets en niemand meer kon tussenbeide komen om te verhinderen, wat de koning beschoren (= toebedeeld) was.

⁴ Zie eventueel op onze website de studies *“De werkingen van de Geest in de eindtijd”* van E. van den Worm, *“De natuurlijke mens en de Heilige Geest”* en/of *“De Gever en Zijn Gaven”* van CJH Theys. (noot AK)

Het bevel luidde: *“Houw die boom om, kap zijn takken, stroop zijn loof af, verstrooi zijn vruchten, zodat de dieren er vanonder wegvluchten en de vogels van zijn takken”* (Dan. 4:14). Zij vinden dan geen schaduw en vruchten meer; dit wil zeggen: de mensen kunnen zich niet meer verlustigen in de grootheid van hun koning.

Wat bleef ervan die boom over? Alleen de tronk (= de stam van een afgeknotte boom)! Zo heeft God een mens willen leren, dat Hij het laatste woord heeft in elk mensenleven, ook in elk koningsleven. Nebukadnezar wist Wie die levende God was, maar hij heeft in zijn leven geen rekening met Hem willen houden. Hij had deze God tegenover zijn onderdanen beleden, maar zijn leven dekte deze belijdenis niet!

God kan met een mens bemoeienis hebben op een wijze, die ons verstomd doet staan en doet zeggen: “Hoe is het toch mogelijk!” Onze God is een verterend Vuur (zie o.a. Deut. 4:24, Hebr. 12:29)! Mozes zag een brandend braambos, dat toch niet verteerd werd (zie Exod. 3:2, **SV**). God had een ander “brandend braambos”, namelijk op de eerste Pinksterdag in die opperkamer.⁵ De 120 discipelen stonden in lichterlaaie (= geestelijk gezien: “in vuur en vlam”). Ook zij werden niet verteerd op een wijze, die met het blote oog te zien was; zij werden van binnen verteerd. **Zo wil God een nieuwe mensheid scheppen, die in Hem het hoogste geluk en hun rust vindt.**

• *“Zoek de HEERE terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is. Laat de goddeloze zijn weg verlaten, de man van ongerechtigheid zijn gedachten. Laat hij zich bekeren tot de HEERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen, tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig. Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. Want zoals regen of sneeuw neerdaalt van de hemel en daarheen niet terugkeert, maar de aarde doorvochtigt en maakt dat zij voortbrengt en doet opkomen, zaad geeft aan de zaaier en brood aan de eter, zo zal Mijn woord zijn dat uit Mijn mond uitgaat: het zal niet vruchteloos tot Mij terugkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend. Want in blijdschap zult u uittrekken en met vrede voortgeleid worden. De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen.”* (Jes. 55:6-12)

Ondanks het scherpe oordeel van God over koning Nebukadnezar, vond deze koning toch nog verschoning (= genade) bij God: De stam van de boom mocht met zijn wortels nog in de aarde blijven. Hoewel het geen oordeel betrof, maar een beproeving, vond datzelfde ook bij Job⁶ plaats: satan mocht hem met alles slaan, maar van zijn ziel moest hij afblijven.

De *“stam (of: boomstronk) met zijn wortels”* (Dan. 4:15) mochten overblijven. De koning mocht het leven behouden, maar het zou worden beknot in alles. Daarvan spreken die *“ijzeren en bronzen (SV: koperen) band”* (Dan. 4:15). Nebukadnezar zou het hart en de neigingen van een beest krijgen, en geen menselijke gevoelens en neigingen meer kennen... en gras gaan eten.

Is het niet verschrikkelijk dat God met allerlei oordelen in een mensenleven moet komen, evenals Hij ermee moest komen in het leven van koning Nebukadnezar, voordat hij de belijdenis, die hij had gedaan, ook geheel en al begreep? Zo vergaat het ons ook vaak! **Wij belijden zoveel dingen, maar leven niet naar onze belijdenis.** Daarom moet God vaak in ons leven komen met een oordeel. Hij doet dit, omdat Hij ons liefheeft en niet wil dat wij verloren gaan. Daarom zegt Hij: “Die Ik liefheb, bestraf en kastijd Ik” (zie Openb. 3:19, **SV**). Dit hoeft niet, als wij Hem maar willen gehoorzamen en willen leven naar de ons geopenbaarde wil van God.

Dit zou Nebukadnezar moeten overkomen, totdat “7 tijden” over hem voorbij zouden zijn gegaan (zie Dan. 4:16+23+25); de “7 tijden” van God, die nodig waren om – door Gods genade – te komen tot volkomen verlossing, inzicht en bekering. Dan zou Nebukadnezar bekennen dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken der mensen (zie Dan. 4:25c) en ook over hèm; en dat God die koninkrijken geeft, aan wie Hij dat wil. Ja, daarover (eventueel) de laagste (d.i. de eenvoudigste) onder de mensen zet! Met dit volkomen inzicht en deze bekering zou hij dan zijn koninklijke waardigheid weer mogen ontvangen.

Van de uitspraak in de Schrift, dat de Allerhoogste de koninkrijken geeft aan wie Hij dat wil, hebben wij nog iets overgehouden in onze grondwet. Daarin staat geschreven: “Wij, Juliana, bij de gratie Gods, koningin der Nederlanden”. De structuur van onze grondwet is dus naar Gods Woord: toch wordt hierbij weinig stilgestaan.

God geeft de koninkrijken aan wie Hij dat wil! Niemand was zó doordrongen van de wil van God, dan de Here Jezus Zelf. Hij leerde Zijn discipelen bidden: *“Uw wil geschiede, zoals in de hemel, zo ook op de aarde”* (Luk. 11:2c). Wij leren het *“Onze Vader”* (zie Lukas 11:2-4) vanaf onze jeugd, maar in de volgen toch onze eigen wil. Is het een wonder, dat wij zoveel van de kracht van God in ons leven moeten ontberen? Wij willen wèl visioenen en openbaringen hebben, maar wat doen wij voor God? Als wij willen dat God naar ons luistert, onze gebeden verhoort, moeten wij toch allereerst beginnen met naar Hèm te luisteren. Luisteren wij wel naar Hèm, voordat wij vragen: “Help mij” of “Genees mij”? Er staat geschreven, dat ALLES mogelijk is, voor degene die gelooft. Maar hebben wij wel verstaan, dat geloven ook GEHOORZAMEN inhoudt? En **gehoorzamen komt neer op het weigeren van alles, wat niet strookt met het Woord van God.** Wie dit doet, vindt Gods zegen op zijn weg.

God zet over de koninkrijken wel eens de laagste, dit is: de eenvoudigste onder de mensen. God kan dit doen om de anderen te beschamen. God is Soeverein! Had Hij niet een kleine herdersjongen doen zalven tot koning over Israël? En wij weten hoe wonderbaar Davids koningschap was.

Herinnert u zich, dat Paulus zei: *“Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de Gemeente niet in aanzien zijn”* (1 Kor. 6:4). Dit is precies eender. Paulus ademde de Geest van God.

Hoe wonderbaar zou alles hier op aarde en in de Gemeente van God zijn, als wij allen waarlijk Zijn wil zochten te doen! Gods zegen zou over zo'n rijk en over zo'n Gemeente uitgegoten worden! Daarom was het nodig, dat God

⁵ Zie eventueel – op ons weblog www.eindtijdbode.blogspot.com (van 21-5-2009) – de studie *“De Opperzaalgemeente”*, van H. Siliakus. (noot AK)

⁶ Zie eventueel op onze website de studie *“Het boek Job (Over het lijden en de strijd van de Bruidsgemeente)”* van H. Siliakus. (noot AK)

bij herhaling tegen Mozes zei: “Zorg ervoor, dat u ALLES maakt naar het voorbeeld dat Ik u op de berg getoond heb” (zie o.a. Exod. 25:40, Hand. 7:44 en Hebr. 8:5b). God voorzag de mogelijkheid, dat de mensen het (= de Tabernakel⁷) mooier zouden willen maken, het beter zouden willen weten. Hij waarschuwde uit voorzorg, want Hij wist dat, als dit zou gebeuren, Hij Zijn kracht niet zou kunnen openbaren. Pas toen Mozes ALLES gezien en in orde en op zijn plaats bevonden had, werd ALLES tot de dienst gezalfd (zie Num. 7:1). Dit spreekt ons van een onomstotelijke waarheid: Pas als alles in de Gemeente naar het patroon van God is – als de één de ander niet meer voor de voeten loopt, maar ieder verstaat waar God hem in Zijn Lichaam gezet heeft – dan kan de Geest van God waarlijk werkzaam zijn, dan kan de “Heilige Zalfolie” daar zijn om ALLES te zalven. Toen dat gebeurd was, kon alles in de tabernakel van Israël worden gebruikt voor de eredienst, tot eer en glorie van God. Toen daalde het Vuur van God neer, allereerst op het brandofferaltaar in de voorhof (zie o.a. Lev. 9:23-24, 10:1-2 + Numeri 9:15-23); **God was in hun midden en betoonde wonderen en tekenen!** Hij doet dit vandaag de dag nog, als wij Hem maar plaats willen geven en willen zeggen: “Here, kom tot Uw recht en verteer alles in mij, wat niet van U is”. En als Hij dan het kwaad in ons verteerd heeft, laat ons dan Hem en Zijn Woord in gehoorzaamheid willen volgen. Zo zal Hij – evenals de Shekina-glorie⁸ tussen de cherubs op het Verzoendeksel van de Ark des Verbonds neerdaalde en rustte⁹ – ook ons wezen vullen, en vervullen met Zijn Goddelijke natuur en heerlijkheid!

Gehoorzaamheid kunnen wij niet leren zonder Gods Woord. Dit Woord moet in ons wonen en zijn werk doen. Daarom is Bijbelstudie nodig. Bijbelstudie wordt pas iets wonderbaars, als wij Jezus erin vinden en de ervaring van Hem in ons leven van elke dag. Dan worden Zijn woorden, beloften en de ons geopenbaarde verborgenheden pas Geest en leven; en wordt in ons leven bewaarheid, wat geschreven staat: “*Maar het pad van rechtvaardigen is als een schijnend licht, dat gaandeweg helderder gaat schijnen tot het volledig dag(licht) is geworden*” (Spr. 4:18).

Daar komt geen eind aan Gods heerlijkheid; wij gaan dan van heerlijkheid tot heerlijkheid. Die heerlijkheid is progressief in het leven van een kind van God. Dan behoeven wij niet meer te struikelen of te vallen en kunnen wij gestadig voorwaarts gaan in de Heilige Geest. Als dit niet gebeurt, is het een bewijs dat wij ons hebben ontrukkt aan de hand van God!

- “*Daarom, broeders (en zusters), beijver u des te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want als u dat doet, zult u nooit meer struikelen.*” (2 Petr. 1:10).

“Vastmaken” wil zeggen, het zó stellen, dat het niet meer los kan. Alles is dan gegrond op en geworteld in het Woord van God.

Daniëls welgemeende raad aan de koning

Vers 27, “*Daarom, o koning, laat mijn raad u welgevallig zijn: breek met uw zonden door gerechtigheid te betrachten en met uw ongerechtigheden door genade te bewijzen aan de ellendigen. Misschien zal er dan verlenging van uw voorspoed zijn.*”

Daniël raadde de koning aan zich geheel en hartgrondig te bekeren. Maar woorden zouden niet meer baten. Koning Nebukadnezar zou eerst het oordeel van God moeten ervaren, dan pas zou hij bereidwillig zijn en zich bekeren en de Allerhoogste de eer geven, die Hem altijd toekomt.

De voltrekking van Gods oordeel

Vers 28-33, “*Dit alles overkwam koning Nebukadnezar. Na verloop van twaalf maanden was hij aan het wandelen op het dak van het koninklijk paleis van Babel. De koning nam het woord en zei: Is dit niet het grote Babel, dat ik als een huis voor het koninkrijk gebouwd heb, door mijn sterke macht en ter ere van mijn majesteit? Dit woord was nog in de mond van de koning of er klonk een stem vanuit de hemel: U, koning Nebukadnezar, wordt aangezegd: Het koningschap is van u weggegaan! Men zal u uit de mensenwereld verstoten en u zult uw verblijf hebben bij de dieren van het veld. Men zal u gras te eten geven zoals aan de runderen, en er zullen 7 tijden over u voorbijgaan, totdat u erkent dat de Allerhoogste Heerser is over het koningschap van de mensen en dat geeft aan wie Hij wil. Op hetzelfde ogenblik werd dat woord over Nebukadnezar voltrokken. Hij werd uit de mensenwereld verstoten, hij at gras zoals runderen, en zijn lichaam werd bevochtigd door de dauw van de hemel, totdat zijn haar zo lang werd als de veren van arenden en zijn nagels als die van vogels.*”

Een jaar ging voorbij. Wij zijn dan, volgens de Schriftuurlijke jaartelling, in 573 voor Christus. Daniël was toen ongeveer 52 jaar oud. Toen kwam in Nebukadnezars hart weer de oude hoogmoed op. Wij horen hem dan zeggen: “*Is dit niet het grote Babel, dat IK als een huis voor het koninkrijk gebouwd heb, door mijn sterke macht en ter ere van mijn majesteit?*” (vers 30)

- “*Hoogvaardigheid is vóór de verbreking, en hoogheid des geestes vóór de val.*” (Spr. 16:18, SV)

Wij kennen het oude spreekwoord: “*Hoogmoed komt vóór de val.*” Hoogmoed is een openbaring van de erfzonde, die in het hart van ieder mens leeft; bij de één meer dan bij de ander. Het was de “oer-zonde”, die in de hemel rebellie bracht. Lucifer¹⁰ (voorheen: een engel, nu: satan) stond toen tegen God op (zie Ezech. 28:12-15 + Jes. 14:12-14). Later,

⁷ Zie noot 3.

⁸ Shekina-glorie = In het “Heilige der heiligen” van de Israëlitische Tabernakel werd eens per jaar het onweerstaanbare Licht van de Shekina geopenbaard. Dit Licht, deze Glorie, deze Heerlijkheid, werd alleen maar “gezien” door de hogepriester en dan alleen nog maar op de Grote Verzoendag (zie Leviticus 16). Dan werd die hele ruimte van 1000 el³ verlicht met dat BOVENNA-TUURLIJK Licht van God. (noot AK)

⁹ Voor meer over de diep-geestelijke betekenis van de Shekina-glorie op het Verzoendeksel van de Ark des Verbonds, zie de Tabernakelstudies vermeld bij noot 3. (noot AK)

¹⁰ Uit de Bijbelse encyclopedie: Lucifer = Letterlijk: lichtdrager. Oude naam voor de planeet Venus, de morgenster. Jesaja 14:12 vergelijkt de heerlijkheid van de koning van Babel met die van de morgenster. De verhoogde Heer noemt Zichzelf de blinkende

toen hij als Lucifer uit de hemel gevallen was en satan was geworden had hij het eerste mensenpaar aangezet tot hoogverraad en rebellie tegen God. Immers, zondigen is in opstand komen tegen God. Waar onze weg de weg van God doorkruist, precies op dat punt, ontstaat zonde. Als wij dit herhalen in ons leven, nadat wij Hem hebben mogen leren kennen, Die de zonde uit ons leven heeft weggehaald... kruisigen wij Hem voor de tweede keer! God verwacht echter van Zijn kinderen, dat zij onder ALLE omstandigheden acht blijven slaan op “Zijn profetisch Woord, dat zeer vast is, als op een lamp, schijnende in een duistere plaats” (zie 2 Petr. 1:19).

Die “duistere plaats” – waarin de lamp, die Gods Woord is, moet schijnen – is de wereld. Door de verlossingen nu, die in en door het Woord van God zijn, moeten wij wel IN, maar niet VAN die wereld zijn. Wij hebben Gods Woord als een eeuwig richtsnoer (dat ook vol van verlossende en vernieuwende Kracht van God is), waarnaar alleen wij ons leven hebben te richten. De overwinning van Gods volk onder “de Vroege Regen”¹¹ lag hierin, dat zij wisten overgezet te zijn in het Koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde; dat zij burgers waren, niet meer van een aards koninkrijk, maar burgers van het Koninkrijk der hemelen. **Het was hun overtuiging, dat zij zich in alles hemelburgers moesten betonen.** Er waren hogere wetten, waaraan zij zich hadden te onderwerpen; namelijk, de wetten van God; dezelfde wetten waaraan de Here Jezus Christus Zich had onderworpen.

God verwacht van zulke hemelburgers, dat die ook goede staatsburgers zullen zijn van het aardse koninkrijk, waarin zij leven. Achtgevende op Romeinen 13 zullen zij moeten weten, dat de machten die boven hen gesteld zijn, er bij de gratie Gods zijn. Zó hebben zij zich te onderwerpen aan die door God gegeven machten hier op aarde. Komt die macht echter met wetten, die absoluut tegengesteld zijn aan wat Christus zegt, zo hebben wij, gekomen zijnde in een motievenstrijd, te gehoorzamen aan het Woord van God. Uiteindelijk “moeten wij God méér gehoorzaam zijn dan de mensen.” (zie Hand. 5:29b)

Een goed voorbeeld geven ons de 3 vrienden van Daniël, die het gouden beeld van Nebukadnezar niet wilden aanbidden (zie Dan. 3:12-18 + uitleg). Omdat zij God en Zijn Woord eerden, eerde God hen. God zal ons nooit iets vragen boven hetgeen wij kunnen doen. Hij is een redelijke, goede God en zeer te prijzen. Waarlijk, ieder die op Hem vertrouwt, zal nimmer beschaamd worden. Door alles heen betoont Hij Zich Dezelfde, onder Wiens vleugels wij kunnen schuilen.

Wij hebben gezien, dat Nebukadnezar zijn les nog niet geleerd had. Zijn hoogmoed kwam alweer naar boven. Dat “ik” moet aan het kruis. Paulus had zich gewillig op die kruisweg begeven: “*Ik sterf elke dag!*” getuigde hij (zie 1 Kor. 15:31). Tenslotte was zijn wil absoluut onderworpen aan die van zijn Heer en God.

Ik geloof in het diepst van mijn hart dat Saulus van Tarsen dat heeft geleerd, vanaf het ogenblik dat hij op die weg naar Damascus zei: “*Heere, wat wilt U dat ik doen zal?*” (zie Hand. 9:6a). Hij is zijn leven lang, ondanks zware strijd, NOOIT bezweken voor alle tegenstand die hem op zijn weg tegemoet kwam. Willen wij eens een kroon dragen, dan moeten wij hier een kruis dragen.

Als u ergens door God gezet bent, en er komt strijd op uw weg, probeer dan niet die strijd te ontlopen, want dan gaat u uw eigen weg! Op een andere plaats gekomen, krijgt u een tweemaal grotere strijd. Wij moeten leren om de weg van God te gaan.

Laten wij ons, bij dit alles, levendig bewust zijn dat hoogmoed voor de val komt! Houdt dit vooral de jongeren voor in deze laatste dagen. De scholing die zij tegenwoordig krijgen, is van zo’n gehalte, dat zij al bij voorbaat worden gesterkt in hun hoogmoed.

In dat éne jaar, ná zijn 2de droom, had Nebukadnezar Tyrus veroverd en daarna ook Egypte. Wij kunnen hiervan lezen in Ezechiël 29 vers 17-20: “*Verder gebeurde het in het 27ste jaar, in de 1ste maand, op de 1ste van de maand, dat het woord van de HEERE tot mij kwam: Mensenkind, Nebukadnezar, de koning van Babel, heeft zijn leger zwaar werk laten verrichten tegen Tyrus. Elk hoofd is kaalgeschoren en elke schouder kapotgeschaafd. Hij en zijn leger hebben van Tyrus echter geen loon gekregen voor het werk dat hij daartegen verricht heeft. Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, ik ga Nebukadnezar, de koning van Babel, het land Egypte geven. Hij zal zijn overvloed wegvoeren, zijn roofgoed plunderen en zijn buit roven. Dat zal het loon zijn voor zijn leger. Als zijn arbeidsloon heb ik hem, omdat hij zwaar werk daartegen verricht heeft, het land Egypte gegeven, omdat zij het voor Mij gedaan hebben, spreekt de Heere HEERE.*”

Vanwege dit alles verhief zijn hart zich opnieuw. Het oordeel van God, dat toen viel, kennen wij reeds. Wij zien ook hier, hoe snel soms het oordeel van God in een mensenleven valt, hoe snel God soms met zonden afrekent.

Het herstel in Nebukadnezars leven

Vers 34-37, “*Na verloop van die dagen sloeg ik, Nebukadnezar, mijn ogen op naar de hemel, want mijn verstand kwam in mij terug, en ik loofde de Allerhoogste en prees en verheerlijkte Hem Die eeuwig leeft. Zijn heerschappij is immers een eeuwige heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van generatie op generatie. Al de bewoners van de aarde worden als niets geacht. Hij doet naar Zijn wil met de legermacht in de hemel en de bewoners van de aarde. Er is niemand die Zijn hand kan wegslaan of tegen Hem kan zeggen: Wat doet U? Op datzelfde tijdstip kwam mijn verstand weer in mij terug. Ook kwamen, tot eer van mijn koninkrijk, mijn majesteit en mijn waardigheid weer op mij terug. Mijn raadslieden en machthebbers maakten hun opwachting bij mij. Ik ben in mijn koningschap hersteld. Mij*

Morgenster (Openb. 22:16, vergelijk 2 Petr. 1:19), en belooft aan Zijn getrouwe gemeente te Tyatira de eeuwige heerlijkheid in het beeld van de morgenster (Openb. 2:28). De naam Lucifer wordt in het NT niet van satan gebruikt, dat geschiedt eerst in latere tijd, waarschijnlijk doordat men een verkeerd (?) verband legde tussen Lukas 10:18 en Jesaja 14:12.

¹¹ De Vroege Regen = Het beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest op de (1ste, Nieuwtestamentische) Pinksterdag. Zie Handelingen, hoofdstuk 2, vooral de verzen 1-4. Terwijl de Spade (of Late) Regen het is beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest in de **eindtijd** – zie Joël 2:23b en 28-29.

• Zie eventueel op onze website de studie “**De uiteindelijke, Goddelijke HEERLIJKHEID van de ware Gemeente/Kerk van de Here Jezus Christus in de eindtijd, die is GROTER dan die van de eerste Gemeente/ Kerk**” van E. van den Worm. (noot AK)

werd zelfs uitzonderlijke grootheid verleend. **Ik, Nebukadnezar, prijs, roem en verheerlijk nu de Hemelkoning, omdat al Zijn daden waarheid zijn en Zijn paden gerechtigheid: Hij is in staat te vernederen wie in hoogmoed hun weg gaan.**"

God had Nebukadnezar "7 tijden" lang in het gericht gebracht en hem de status van een dier gegeven gedurende deze tijd; hem aldus vernederende. Diep in zijn onder bewustzijn had God hem gerechtigheid geleerd, want toen hij genade verkreeg van God en uit het gericht mocht treden, was koning Nebukadnezar een bekeerd mens, die zijn God wist te loven en te prijzen en heerlijkheid wist te geven. Zo werd het Woord van God ook hier bewaarheid, dat wij kunnen vinden in Jesaja 26 vers 9b:

- "Want wanneer Uw oordelen (SV: gerichten) over de aarde komen, leren de bewoners van de wereld wat gerechtigheid is."¹²

Gods weg is volmaakt, ook al druist deze tegen onze verlangens in en doet deze onze ziel pijn. Laten wij onze God, voor Zijn weg in ons leven, altijd en overal eeuwige lof en dank en prijs geven, omdat Hij dat waard is! Amen.

CJH Theys¹³
(1903 – 1983)

Einde van hoofdstuk 4 – wordt vervolgd

¹² Zie eventueel op onze website de studie "**God gaat in de eindtijd de Gemeente/Kerk en de wereld schudden**" van E. van den Worm. (noot AK)

¹³ De Bijbelverzen zijn omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de oude Statenvertaling erbij vermeld). Soms is er – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype. (noot AK)